

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜ.ΣΧΟΛ.ΚΑΒΑΛΑΣ

Ανοιξη 2004

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Στις 25 Μαρτίου ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός σήκωσε το λάβαρο της επανάστασης στο μοναστήρι της Μεγίστης Λαύρας στα Καλάβρυτα.

Κάτω από την καθοδήγηση των οπλαρχηγών δεν άργησε ο ξεσηκωμός των Ελλήνων. Η επανάσταση του 1821 ξεκίνησε με αφετηρία την Πελοπόννησο. Ύστερα απλώθηκε στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Ο ξεσηκωμός αυτός δεν άργησε να γίνει θέμα συζήτησης και θαυμασμού στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Επικεφαλής των Ελλήνων μπήκαν οι αρχηγοί των κλεφτών και αρματολών, όπως ο Θ. Κολοκοτρώνης, ο Γ. Καραϊσκάκης, ο Μ. Μπότσαρης, ο Οδ. Ανδρούτσος και ναυτικοί όπως ο Α. Μιαούλης, Κ. Κανάρης και άλλοι πολλοί. Οι αγώνες των Ελλήνων ήταν σκληροί. Πολλοί Έλληνες πότισαν με το αίμα τους το δέντρο της

ελευθερίας, όπως ο Αθανάσιος Διάκος στην Αλαμάνια και ο Παπαφλέσσας στο Μανιάκι.

Μια χούφτα ανθρώπων αποτίναξε το ζυγό της σκλαβιάς και κατατρόπωσε την πανίσχυρη Οθωμανική Αυτοκρατορία. Το αθάνατο 1821 τραγουδήθηκε με πάθος από την λαϊκή μούσα. Το Ελληνικό Δημοτικό τραγούδι στολίζεται από το θαυμασμό και τον ηρωισμό των αγωνιστών. Η επανάσταση του 1821 παράλληλα με τον απελευθερωτικό της χαρακτήρα, ήταν και αγώνας πνευματικής ελευθερίας. Μέσα από τις στάχτες και τα χαλάσματα ξαναγεννήθηκε το αθάνατο Ελληνικό πνεύμα.

Ειρήνη Μάκκα

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Την όμορφη αυτή εποχή, που η φύση αναγεννάται, η ζωή αναδημιουργείται,

τα χελιδόνια έρχονται και το άρωμα, το χρώμα και η μελωδία πλημμυρίζουν τις καρδιές μας, έρχεται και η Λαμπρή. Μεγάλο και κοσμοσωτήριο γεγονός. Σημαίνει το πέρασμα του ανθρώπινου στη θεία αγάπη και ειρήνη. Είναι η μεγαλύτερη, η πιο χαρμόσυνη, η πιο λαμπρή μέρα του χρόνου.

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Σε εμάς τους Έλληνες το Πάσχα δίνει άλλη αίσθηση στον χρόνο, θες τα όμορφα πατροπαράδοτα πασχαλινά μας έθιμα, θες οι ημέρες ξεκούρασης, όλα αυτά μας κάνουν να αισθανόμαστε διαφορετικά αυτές τις μέρες.

Το Πάσχα γιορτάζεται μετά από την Σαρακοστή σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στην επαρχία. πιστεύω πως όλα τα παιδιά, λίγο πολύ, θα έχετε ζήσει την όμορφη ελληνική Πασχαλιά. Θα έχετε τσουγκρίσει τα κόκκινα αυγά, θα έχετε δοκιμάσει τα λαμπροκούλουρα που όλες οι νοικοκυρές φτιάχνουν.

Ακόμη οι άσπρες λαμπάδες, που φανέρωναν τη χαρά της λαμπρής και φέρνουν το Άγιο Φως στο σπίτι, ο γλυκόλαλος ήχος της καμπάνας που θα μας καλέσει και φέτος για να ακούσουμε το Σωτήριο άγγελμα: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», και τέλος η προετοιμασία του «οβελία» από το Μεγάλο Σάββατο, και το ψήσιμο των αρνιών την Κυριακή το πρωί, δυναμώνουν οι χοροί και τα τραγούδια.

Έτσι περίπου κυλάει η Λαμπρή στον τόπο μας. Στις μεγάλες πόλεις συνήθως δεν υπάρχει χώρος για παραδοσιακό σούβλισμα και γλέντι όμως τις πιο πολλές φορές στήνεται στις αυλές και τα μπαλκόνια. Η μέρα είναι παντού ίδια όπου και αν βρίσκεται κανείς.

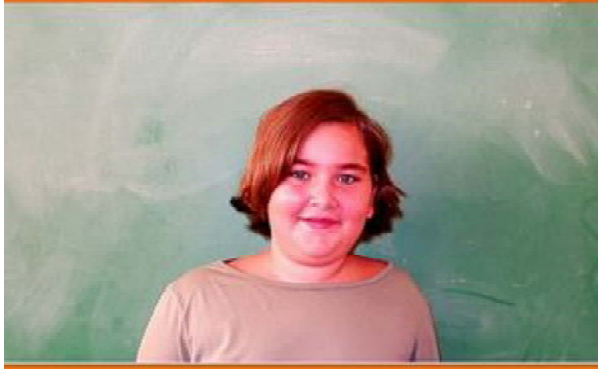
Σας ευχόμαστε φίλοι μας να γιορτάσετε και φέτος μαζί με τους δικούς σας ένα λαμπρό και ευτυχισμένο Ελληνικό Πάσχα.

Χρύσα Κοντέλη

ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Δεν υπάρχει πιο απαραίτητο πράγμα στη ζωή του ανθρώπου από μια καλή φίλη. Είναι δύσκολο να την ξεχωρίσεις ανάμεσα στις άλλες, να την εμπιστευτείς, να μοιραστείς τις χαρές και τις λύπες μαζί. Και να εκεί που την βρήκα και περάσαμε τέσσερις σχολικές χρονιές μαζί, εκεί την έχασα.

Αυτή η αγαπημένη μου φίλη για την οποία γράφω είναι η Δέσποινα. Είναι ψηλή, με ξανθά μαλλιά με ωραία γαλαζοπράσινα μάτια, ευγενική, καλόκαρδη, πάντα γελαστή και καλή μαθήτριά με ευγενικούς τρόπους. Την εμπιστευόμουν πάντα γιατί με άκουγε και μου έδινε σωστές συμβουλές. Δεν ήθελε το κακό μου. Πολλές φορές την ρωτούσα για τα μαθήματα και εκείνη πάντα πρόθυμη μου έδινε να τα καταλάβω. Έτσι περνούσαμε πολύ ωραία μαζί. Παίζαμε ξένοιαστα και συνεχίζαμε την φιλία ακόμη και το καλοκαίρι που έκλειναν τα σχολεία. Είμαστε πολύ αγαπημένες φίλες.

Και ξαφνικά στην πέμπτη τάξη του δημοτικού, μας ανακοίνωσαν ότι θα φύγει και θα πάει σε άλλο σχολείο. Δεν μπορούσαμε όλα τα παιδιά να το πιστέψουμε και ιδιαίτερα εγώ, που ήμουν και αγαπημένη της φίλη. Στεναχωρέθηκα πολύ που έφυγε αλλά δεν θα την ξεχάσω ποτέ και πάντα θα διατηρώ καλές σχέσεις

μαζί της και θα συνεχίσω την φιλία που έχουμε άσχετα που είναι μακριά.

Δέσποινα, αγαπημένη μου φίλη, θα σε αγαπώ πάντα και όπου και να βρίσκεσαι η σκέψη μου θα είναι κοντά σου.

Με αγάπη η αγαπημένη σου φίλη και συμμαθήτριά σου, Βερόνικα.

Βερόνικα Παλαπάνου

ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ

Μια μέρα στο σχολείο την ώρα του μαθήματος, μάς έκανε την τιμή να έρθει ένας κύριος.

Αυτός ο κύριος, ήταν ο κύριος Ν. Ρουδομέτωφ.

Ο πατέρας του ήτανε από τον Πόντο, είχε έρθει εδώ σαν πρόσφυγας μετά την Μικρασιατική καταστροφή, ενώ η μητέρα του ήταν από εδώ από την Ελλάδα.

Ήταν μεγάλης ηλικίας και ήξερε πολλά για την Καβάλα.

Μας μίλησε για το παρελθόν της πόλης μας και μας διηγήθηκε ενδιαφέρουσες ιστορίες από τα δύσκολα χρόνια της κατοχής.

Για 35 χρόνια μάζευε υλικό για την πόλη μας και την ιστορία της.

Έτσι ίδρυσε το Ιστορικό και Λογοτεχνικό Αρχείο. Εκεί μπορούμε να βρούμε τα πάντα για την πόλη μας. Από την Ιστορία της και τις φωτογραφίες της, μέχρι τα ήθη και τα έθιμά της.

Βασιλική Κούγκα

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ!

Ο πατέρας μου εργάζεται σε τεχνική κατασκευαστική εταιρεία σαν χειριστής. Δουλεύει ένα «φίνισερ», ένα «τάμπερ» και έναν οδοστρωτήρα. Η εταιρεία αυτή κατασκευάζει σιδηροδρομικούς σταθμούς, φράγματα, λιμάνια, ξενοδοχεία, σχολεία, αεροδρόμια, αρδευτικά και υδροηλεκτρικά φράγματα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Αυτή την εποχή δουλεύει στην κατασκευή της Εγνατίας οδού. Τα τελευταία χρόνια έργα κατασκευάζονται με αυστηρές οικολογικές προδιαγραφές. Γίνονται μεγάλες χαραδρογέφυρες σε ρεματιές, ενώ παλιότερα μπαζώναν για να μην καταστραφεί το περιβάλλον γύρω από τις ρεματιές. Σε περίπτωση μεγάλης βροχόπτωσης να μην δημιουργηθούν καταστροφικές πλημμύρες, κατασκευάζονται σήραγγες για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες ενός δρόμου χωρίς να καταστραφεί ο περιβάλλοντας

χώρος και το οικοσύστημα της περιοχής.

Με το τάμπερ ο πατέρας μου μεταφέρει μπάζα και βράχια σε δύσκολα σημεία. Με τον οδοστρωτήρα πατάει τα μπάζα και τις μικρές πέτρες και τα χώματα για την κατασκευή ενός σωστού δρόμου. Με το φίνισερ γίνεται η τελευταία φάση της κατασκευής ενός δρόμου που είναι ο ασφαλτοτάπητας ή πίσσα και γίνεται με τέσσερις ή πέντε στρώσεις.

Μάκης Προδρομίδης

ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΓΕΛΙΟ

Του Ναστραντίν Χότζα τον έκλεψαν το σαμάρι από το γαϊδάρου του και φώναξε τους χωριανούς σε μια συγκέντρωση και τους είπε: όποιος έκλεψε το σαμάρι του γαϊδάρου μου να μου το επιστρέψει αμέσως, αν δεν μου το επιστρέψει θα κάνω αυτό που έκανε ο πατέρας μου. Την άλλη μέρα του το επέστρεψαν το σαμάρι. Τότε οι χωριανοί ρώτησαν τον Ναστραντίν :

-Τι έκανε ο πατέρας σου;

-Πήγε και αγόρασε άλλο!

Παύλος Καρυπίδης

file:///C:/sch/main/ef/spring04.htm

